

staden —, der maa slaa sig igennem med en Ugeløn som den her nævnte, 70—75—80 Kr. Jeg beder det ærede Medlem tænke sig Vilkaarene for en saadan Arbejder, som maaske sidder med 3—4—5—6 Børn eller flere. Jeg beder det ærede Medlem tænke over sine egne Indtægter og sine egne Udgifter og undersøge, hvordan man med en saadan Indtægt egentlig er stillet under den nuværende Dyrtid, som endnu har en Tendens til at stige. Jeg haaber og har ogsaa nogen Tro paa, at det snart maa være forbi, at vi snart har naaet Toppunktet og atter begynder at gaa nedad. Men jeg beder det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer tænke over, hvorledes saadanne Arbejdere i Virkeligheden er stillede. Disse Skrivelser i Bladene om Arbejdernes uhyre Indtægter er tendentiøse Fantasier, beregnede paa at sætte Bom for enhver videre Højnelse af Arbejdernes Kaar. De er ganske overdrevne.

Men hvad nu selve Samfundets Evne, Statens økonomiske Stilling angaar, vil jeg sige, at hvis vi i det Udvalg, der formodentlig bliver nedsat om denne og den efterfølgende Sag, kunde enes om Principerne — og der har altid vist sig Mulighed for at fremkalde et Flertal i denne Sal og i det andet Ting for disse Sagers Gennemførelse — i det væsentlige i Overensstemmelse med de her foreliggende Lovforslags Principper, saa er vi selvfølgelig fra vor Side villige til straks at optage en Forhandling med de andre ærede Partier om, hvorfra Pengene skal komme. Jeg tror, at med Hensyn til det Lovforslag, som vi her behandler, kan der ikke rejse sig uoverstigelige økonomiske Vanskeligheder.

Det ærede Medlem har for øvrigt ikke Ret i, at der ikke paa nogen Maade er angivet, hvorfra Pengene skulde komme, eller hvor meget det skulde være. Han sagde i al Almindelighed, at han ikke stolede meget paa denne Statistik, men der sigtede han dog vel nærmest til Aldersrenteforslaget. Her er Omkostningerne opgjorte, jeg tror nogenlunde paalideligt, saa paalideligt, som det kan være i et Land, hvor vi har overmaade lidt Statistik paa dette Omraade, og hvor vi har saa lidt praktisk Erfaring, fordi vi ingen Lovgivning har haft. Beløbet er gjort op til lidt over 11 Mill. Kr. fra Statens Side, hvortil kommer Kommunernes Bidrag og det Bidrag, der er anvist gennem selve Lovforslaget, som det ærede Medlem syntes at se bort fra, naar han talte om, at der slet ingen An-

visning var paa, hvorfra Pengene skulde komme, nemlig Tilskuddet fra Arbejdsgiverne, som er beregnet til 5 Millioner.

Den Tanke syntes ganske vist det ærede Medlem at være betænkelig ved, idet han sagde, at man ikke uden videre kunde give Arbejdsgiverne Skylden for Erhvervs sygdommene. Give dem Skylden derfor — nej, ikke rent individuelt eller personligt i alle Tilfælde, men socialt maa man dog erkende — og det gør sikkert det ærede Medlem som Læge i høj Grad —, at der findes noget, der hedder Erhvervs sygdomme, som i Almindelighed erhverves rundt omkring paa Fabrikker og Arbejdssteder paa Grund af usunde Forhold. Jeg tror, det var en lidt overfladisk Spøg, naar det ærede Medlem tillod sig at mene, at der erhvervedes mere Gigt af unge Mennesker, som dansede i for let Tøj — var det ikke det, det ærede Medlem sagde? Jeg tror, at er man ung og holder af at danse, saa gør det ikke noget, at Paaklædningen er noget let; jeg tror ikke, der derigennem erhverves mange Sygdomme. Men derimod kan der erhverves saadanne Sygdomme, naar en Arbejdsmand har staaet i en Fabrik i mange Timer og er blevet gennemsvedt og saa maa ud paa Gaden, ikke altid godt paaklædt, i al Slags Vejr. Saa er ganske vist Erhvervs sygdommen ikke fremkaldt direkte i Fabrikken, men dog umiddelbart paavirket af Arbejdet der. Jeg synes, det er ganske rationelt og retfærdigt, at en vis Del af Udgiften til Invalidforsørgelsen lægges ikke paa den enkelte Arbejdsgiver — det er heller ikke foreslaaet —, men paa Arbejdsgiverne som Klasse. Men her er altsaa 5 Millioner. Om de 11 Millioner fra Staten vil vi sikkert kunne blive enige gennem Udvalget, hvis vi ellers kan enes om Principperne.

Jeg nævnedes før Arbejdsløshedslovgivningen. Maa jeg gøre opmærksom paa, at vel er den finansielle Situation i Almindelighed ikke blevet lysere det sidste Par Aar, men vi har i Mellemtiden mellem disse Lovforslags Forelæggelse og nu gennemført en ny Arbejdsløshedslov, som har en Overgangstid paa et Kvartal, men fra Foraaret i det væsentlige fører tilbage til de gamle Tilstande, om end med nogle Forbedringer heldigvis, ogsaa med nogle maaske mindre heldige Ændringer, som vi har maattet finde os i for overhovedet at faa Flertal her i Rigsdagen, som den nu er sammensat. Gennemførelsen af denne nye Arbejdsløshedslov vil medføre, at saadanne Byrder paa dette Omraade,